

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a – fogvatartott hozzátartozója értesítésének elmaradása miatt benyújtott – panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton panaszt terjesztett elő a Panasztestülethez a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A Panaszos panaszában előadta, hogy a * szám alatti ingatlannál – melyen ½-ed tulajdoni résszel bír – *-n rendőri intézkedésre került sor, melynek eredményeként férjét előállították. Sérelmezte, hogy a rendőrség őt, mint hozzátartozót az előállításról nem értesítette.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri fellépés és intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület állásfoglalása szerint a rendőrség mulasztást valósított meg azzal, hogy dokumentált módon nem tett eleget a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 18. § (1) bekezdésében előírt azon kötelezettségének, amely szerint a fogvatartott részére biztosítani kell, hogy egy hozzátartozóját, vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- *-n kelt panaszbeadvány,
- jelentés előállításról,
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről,
- igazolás előállítás időtartamáról.

IV.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a III. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni az Ákr. 62. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy miért és melyik bizonyítékot veszi figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, illetve más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel – az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában – döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

V.

A rendelkezésre álló – a III. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n * órákor a * szám alatti házból rendőri intézkedést igénylő bejelentés érkezett a Tevékenység-irányítási Központhoz. A bejelentés alapján a helyszínre érkező rendőrök intézkedésük eredményeként a * szám alatti lakásból * órákor – bűncselekmény gyanúja miatt – előállították a Panaszos férjét, akinek szabadon bocsátására aznap * órákor került sor.

A „nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” készült dokumentumon a Panaszos férje kérte felesége – általa megadott telefonszámon történő – értesítését. A dokumentumon szereplő kézzel írt rájegyzés alapján *-n * órákor megkísérelték telefonon az értesítést, azonban a Panaszos a hívást nem fogadta.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

A Panaszos sérelmezte, hogy férje fogvatartásáról nem kapott értesítést.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint **akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –**, valamint a VI. Fejezetben **meghatározott kötelezettség megsértése**, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) **alapvető jogát sértette**, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

A fentiekre tekintettel a Panaszost nem illeti meg önálló panaszjog arra alapítottn, hogy férje „*a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről*” szóló nyilatkozaton kérte a kiértékelését, melynek a rendőrség eredményesen nem tett eleget.

A hozzátartozó értesítésével kapcsolatban felmerült aggályok – az Rtv. 18. § (1) bekezdésében *írtakra figyelemmel* – kizárólag a fogvatartással érintett személy, jelen esetben a Panaszos férje esetében kerülhetnek értékelésre.

Megállapítom, hogy a Panaszost ebben a tekintetben nem illeti meg önálló panaszjog, ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. A fogvatartott hozzátartozója értesítésének elmaradása

A Panasztestület állásfoglalása szerint a rendőrség mulasztást valósított meg azzal, hogy dokumentált módon nem tett eleget az Rtv. 18. § (1) bekezdésében előírt azon kötelezettségének, amely szerint a fogvatartott részére biztosítani kell, hogy egy hozzátartozóját, vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére kell biztosítani azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, illetve az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés)

alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A Panaszost nem illeti meg önálló panaszjog arra alapítottn, hogy férje „a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló nyilatkozaton kérte a kiértékelését, melynek a rendőrség eredményesen nem tett eleget, ezért a Panasztestület álláspontjával nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9.§ (1) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §-a, 116. § (1)-(2) bekezdései és (4) bekezdés a) pontja, 35. § (1) és (3) bekezdései;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdés h) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18. § (1) bekezdése.

Budapest, 2018. május 30.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**